

[Kaj Andresen.]

en retning, som mit parti ikke kan følge, og jeg skal derfor anbefale, at man stemmer imod de af venstre og det konservative folkeparti stillede ændringsforslag.

Viggo Hauch: Ved første behandling af det foreliggende lovforslag udtalte den højtærede finansminister, at han fandt det rimeligt, at man gav tjenestemændene en — ja, det må jo ikke hedde lønforhøjelse, men altså alligevel noget, der kan erstatte en lønforhøjelse; men derudover argumenterede den højtærede finansminister ikke. Ministeren lovede dog over for lønningsudvalget at fremkomme med yderligere begrundelse for, at forslaget havde fået den karakter, det har.

Selv efter en indgående udvalgsbehandling kan jeg ikke sige, at mit parti føler sig klogere på den højtærede finansministers motivering end ved første behandling, og vi må derfor gå ud fra, at baggrunden i virkeligheden er, at regeringen erkender, at det under forhandlingerne sidste år var den daværende højtærede finansminister, der havde uret, når han gik ud fra, at der i privaterhvervene ville ske modregning i overenskomstresultaterne for den allerede skete løn­glidning, og at det var tjenestemændenes organisationer, der havde ret, når de hævdede det modsatte. Det var på dette grundlag, som den højtærede finansminister dengang forhandlede med tjenestemand­organisationerne om, at der, som man vil huske, i folketinget blev givet tilslutning til den ordning, som finansministeren ikke havde forhandlet sig til rette med tjenestemændene om, men som regeringen foreslog folketinget, og tjenestemændene fik de 40 overenskom­stportioner, som finansudvalget godkendte, imod de 52, der havde været deres forhandlingsgrundlag.

Nu har jeg nok set, at den højtærede økonomiminister, der dengang som finansminister førte forhandlingerne, senere har udtalt, at han egentlig ikke mener, at tjenestemændene altid i lønfremgang skal følge udviklingen på arbejdsmarkedet. Det kan jeg ud fra en rent principiel betragtning ikke være helt uenig med den højtærede økonomiminister i; men det blev ikke fremført forud for forhandlingen sidste år. Baggrunden for forhandlingen

sidste år var derfor denne forskellige opfattelse af, hvad der ville ske på det private arbejdsmarked. Under hensyn hertil og til, at tjenestemændene ikke er fulgt med i lønfremgangen fra 1958, indtil vi sidste år gav de 40 portioner, kan vi fra mit partis side acceptere den beløbsramme, som den højtærede finansminister nu har forhandlet med tjenestemændene om.

Men som det fremgår af det ændringsforslag, min gruppe sammen med det konservative folkeparti har stillet, og som det også blev fremhævet under første behandling, kan vi ikke tiltræde den form, den højtærede finansminister har valgt; og den argumentation, vi fik i lønningsudvalget, har ikke kunnet overbevise os om rigtigheden deri. Principielt er mit parti villigt til at støtte en finansminister, når han har opnået et resultat af forhandlinger med tjenestemand­organisationerne, og jeg kan derfor, når det ærede medlem hr. Kaj Andresen citerer daværende finansminister Thorkil Kristensens udtalelse fra 1952, sige, at den står vi i og for sig fuldstændig ved. Jeg kunne godt lide, hvis det ærede medlem hr. Kaj Andresen kunne oplyse mig om, hvilke principielle ændringer i lønningsloven af 1946 der var indeholdt i det forslag, som daværende finansminister Thorkil Kristensen kom til folketinget med i 1952, for det afgørende for os er, at der ud af en forhandling med tjenestemand­organisationerne kommer det resultat, at folketinget sættes i den tvangssituation at måtte ændre lønningsloven på principielt afgørende punkter, i dette tilfælde i hvert fald på 3 afgørende punkter.

Jeg har bemærket mig, at Demokraten i Århus, der jo står det ærede medlem hr. Holger Eriksen, formanden for lønningsudvalget, nær, ifølge et referat gengivet i Politiken for 16. april har betegnet det ændringsforslag, vi sammen med det konservative folkeparti har stillet, som et bagholdsangreb, der for fremtiden gør det umuligt for finansministre at nå til overenskomst med modstående organisationer. Jeg kan nu ikke være enig i, at dette er et bagholdsangreb fra vor side. Det er jo ikke os, der har stillet forslag om ændring i lønningsloven; det er den højtærede finansminister, der er kommet til os og har sagt, at vi må tage konsekvenserne af den over-